

דברי חכמה

יש לי חלום

מילים: יחיאל מוהר. לחן: משה וילנסקי

יש לי חלום והוא ממש יותר מכל ממש.
יש לי חלום והוא עתיק מאד וגם חדש.
יבוא היום, בהיר משמש ומתוק מדבש,
יש לי חלום.

ישאו שלום הרים כחולים אל עמק ואל ים,
ושיר פתאום ישירו ילדים מעם אל עם,
ולא בחלום יגע שירם בלב כל העולם.
יש לי חלום.

יש לי חלום אשר קיבלתי בירושה מאת אבי.
מכל תהום ידע לפרוש כנפיו ולהמריא.
מגיא איום עלה צחור ממוות ומשבי.
יש לי חלום.

יש לי חלום עצור כמעין בלב ההר.
זה המקום, מכאן יפרוץ ויעלה ואף יגבר
ושיר שלום ייפח מסלע זה אל כל אתר.
יש לי חלום.

גיליון מס' 2623 כ"א סיון תש"פ * 13 ביוני 2020

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

ברכת מזל טוב שלוחה
לאלי בן-עמי ורעייתו
לנישואי בנם יזהר עם בחי"ל ומיה
אושר

**בית כפר הנשיא שמח לקבל את
הדס ויסבקר לחברות!
בשעה טובה ובאהבה**

בית כפר הנשיא משתתף בצערו

**של יעקב דדוש וכל המשפחה
עם פטירתה של האם**

עליזה דדוש

ז"ל

שלא תדעו עוד צער

הזמנה למפגש חברים עם וו. תכנון ועוד ... /ארז מירב

ערב הסבר יתקיים ביום ב' 22 לחודש (יוני), בשעה 20:00

שלום לכולם,

המעורבות של כולנו בתכנון העתידי של הקיבוץ מאוד חשובה. אנא רשמו ביומנים: **ערב הסבר יתקיים ביום ב' 22 לחודש (יוני), בשעה 20:00** (ולא 19:30 כפי שפורסם קודם) במועדון.

הערב יתמקד בתקדמות התכנון והחיבור בין הקיבוץ הישן לשכונה החדשה, שבין הקראוונים להרחבה.

הנושאים העיקריים הנם אופי הבינוי ואופי הסדרי התנועה העתידיים בכביש המערכת הקיים מול הקראוונים.

יגיעו המתכננים, האחראים במועצה, ועדת תכנון והאחראים בקיבוץ.

נשמח לראות כמה שיותר מכם, עם כמה שיותר שאלות וכמה שיותר מעורבות! להתראות!

ועדת תכנון

**עוד הזדמנות! להיות בצוות חג המשק 2020 !
זה בעיקר להיות חלק מאירוע קהילתי בלתי נשכח זה**

Save the date 17.7.2020

♡♡♡ חג המשק 72

**אם יש לכם זמינות, רצון, רעיונות והמון מוטיבציה
דברו אלינו.**

**ועדת תרבות
רתם איילון (0508811458)**

מרד הנשים

או: הלינה המשותפת מול **הלינה המשפחתית** / רחל גינת

השבוע צוטטה בתוכנית של קלמן וסג"ל בטלוויזיה, "אישה בת 90 עם מבטא יקי כבד" שסיפרה איך הולכה "מרד נשים בקיבוץ" נגד השיטה של לינה משותפת, כדי שהילדים יעברו לישון בבית ההורים.

האייטם עסק בספר חדש מאת אוריין צ'פלין, בשם "ארבע שעות ביום", בו היא מראינת 13 אימהות, כיום נשים זקנות, שגידלו את ילדיהן בלינה המשותפת, מהשומר הצעיר ועד הקיבוץ הדתי. הספר זכה להצלחה רבה.

בגיליון הבא נגלה מי היא האישה החכמה והמסתורית, והקיבוץ - שתואר כ"קיבוץ אמריקאי" - הוא כמובן כפר הנשיא היקר שלנו.

הקטע עבר כאש בערמת גזם בקבוצות הוואטסאפ ובשאר ערוצי התקשורת, ועורר שיח ער על חלקן של הנשים בהקמת הקיבוץ, ועל חוויות הלינה המשותפת.

אותו הספר גרם גם לפרסום תמונה מוכרת של פעוטון מתקופת הגרעין בחדרה, בו מופיעים: שושי אבן פז, אורי גולן ז"ל, דני נמלי, רותי ניצן ואביבה בן חיים.

חדי העין יבחינו בסירי הלילה מאמייל 😊 מתחת למיטות.

הספר המומלץ! נמצא בספריה שלנו. **המשך יבוא !**

מכתב / מאת: קייל קסדן

קיבוץ יקר ואהוב שלי רק רציתי לעדכן אותך שהיה לי כיף לעבוד עבורך להזיע אצלך אושר ושמחה, ברוב חלקי הקיבוץ, אך בעיקר אל מול נופך המקסים באמפי!

הזדקקת לתספורת קלה ואני חושב שעשיתי לך קיצוץ לא רע.. אבל אל תדאג, דאגתי שתראה טוב גם מאחור, וגם מלפנים, ואתה פשוט נראה עשר! מבליט לך ת'בלורית הייתי אומר..

נתתי לך קצת צבע כדאי להאיר את עיניך. אנשי הקהילה לא ישכחו לעולם מקיומך ומקומך למרגלות דשא נהדר ומקסים.. בשמש ובצל בין ריחות הפריחה והערערים, הבריזה נושבת בין קירותייך ומזמינה לחיקך.. מקום נפלא ויחודי..

העונג הוא כולו שלי. כול טוב קהילה יקרה. זכרו שלשמר זה טוב, ולמען הקהילה זה עוד יותר טוב.

המשיכו לחייך לומר שלום ברחובות הקיבוץ ולהיות חברים אחד של השני, ועם השכנים, גם אם לפעמים זה קשה - כולנו בחרנו פה כביתנו, אז לפחות שתהיה לנו אווירה טובה ובית פורח ויפה!

די לרע וכן לטוב! שיהיה לכם קיץ מהנה ונעים ידידיי לקיבוץ ונתראה בביקור הבא..

אומר בקצרה כמה תודות כי צריך..

תודה לתושבי הקיבוץ שאמרו מילים טובות במהלך עבודתי, תודה לגם לאסף סולמון שזרק לי כובע מהשמים וגרם לי להתאהב במקום. תודה לאביר מלינה תודה למאור ראובינב לאלון וולפין ליונתן יודאיקין. לעודד כץ על הלקה לעץ לאלון פרימוסט ולי קפלן על הייעוץ לצבע, לגילי כרמי האחת והיחידה על התמיכה והעזרה לאורך כל הדרך איי לאב יו גולית.. לבשאר, גיא וגנר וצוות הנוי, שזרם איתי ובא לעזרתי כשהייתי צריך, תודה..

לאמא שלי כי זאת אמא שלי. תהיי בריאה אמא.

ותודה גם לאנשים והועדות למיניהם שהקשו על הדרך ועשו את שיקום האמפי ליותר מאתגר תודה גם לכם..

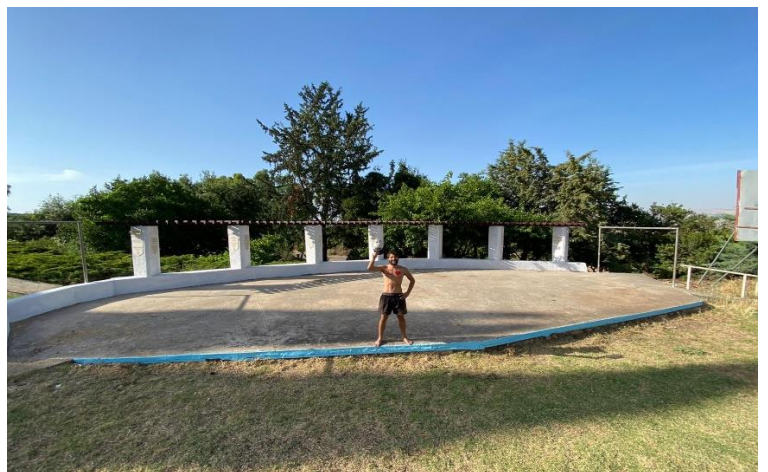
דבר אחרון שאוסיף; האמפי הזה הוא נכס וחייבים לשמור עליו, להחזיר חגים אליו.. אך עלינו למצוא פיתרון יצירתי למסך הענק המכער את הנוף הזה. או לחבר אותו לציר, או להחזיר אותו לדשא המקורי של הסרט ולהקרין עליו בחגים.

עוד לא יודע בדיוק מהו הפתרון המושלם אך פה בקיבוץ יש לנו אנשים יצירתיים וטובים שיכולים יחדיו להגיע לפתרון....

דבר אחרון אחרון אוסיף, אני חושב שצריך להעביר את התאורה מהעמודים
לאחוריי הבניין, שתאיר את גדולת המקום מאחור, וזה יעזור בשכיבה על הדשא
לראות את הכוכבים.. אוהב אותכם וכבר מתגעגע

קייל קסדן

נ.ב לקראת סוף הפרויקט עבדו ואבדו לי שתי מסורי הערס, שהשתמשתי
בהם לטובת הפרויקט והם יקרים לי מאוד. אם מישהו ראה או לקח בטעות...
האחד ירוק עונה לשם נר, והכתום וג. אם מישהו משהו אני אשמח לקבלם
לטובת פרויקטים עתידיים תודה.

בבל"ת גלילי

הגיע הרגע שרבות הרהרתי בו ואני אומר לעצמי:
 "מדוע שלא תכתוב משהו לדברי הכפר?"
 "בשמחה!" עניתי, וכעת נשאלה השאלה... "מה לכתוב?"
 התחלתי להרהר בעניין – הלוך והרהר... הלוך והרהר... הלוך... והרהר....
 מעניין, מילה משונה "להרהר". מה זה בעצם?
 כשאני חושב על מילה זו, היא אינה אומרת לי דבר, היא מתחמקת שם בזווית
 העין, - אינה נתפסת.
 אולם אם אביט בה דרך אגב, ככה מן הצד – והינה היא נעמדת, נעצרת
 במקומה, ומקבלת מובן.
 נו.... לכו תסבירו **אתם** מה פרוש המילה "להרהר".
 מכל מקום, הלכתי הלוך והרהר עד הגיעי הביתה. כאן נאלצתי להפסיק הרהורי,
 יען כי ארוחת בוקר לי, ואין האכילה וההרהורים מסתדרים זה עם זה.
 סיימתי את ארוחת הבוקר וחזרתי להרהר על "הא" ועל "דא" ועל "מה-זה-
 שהייתי-אמור-להרהר-בו?". מרגע זה עברתי מהרהורים להתלבטויות.
 כאן עלי להדגיש שהמעבר מהרהור להתלבטות הינו חד וחריף.
 התלבטות כבר איננה ריחוף של מחשבות כמו הרהורים. זה כבר קונפליקט בין
 הרהורים שונים. בעודי מתלבט חלפה מחשבה בראשי "על מה בכל זאת כדאי
 לכתוב?" – החלטתי לא לכתוב על כלום!
 "בסדר" עניתי לעצמי "אבל מה **כן** לכתוב?"
 מיד רציתי לבעוט בעצמי על כי נפלתי במלכודת סמנטית כה פשוטה. אבל
 ידעתי שהדבר יכאב ולכן ויתרתי על הרעיון... על המאמר.... על הכתבה ... ועל
 כל העסק.
 אז אולי בפעם אחרת

להתראות - דוד אלמן

(מבוסס על כתבה שלי עצמי, ל-"כל סוטה" אי שם ב- 1979)

בבל"ת: בלבולי ביצים ללא תועלת

כחיל העליון כולם חכמים בשמש

**שבוע המודעות למניעת סרטן העור
ולגילוי המוקדם לשנת 2020**

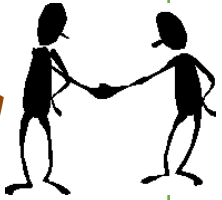
8-14.6.20

מדי חודש מתווספים בממוצע כ-150 חולי מלנומה חדשים וכ-15 מתים מהמחלה. 92% מהחולים בישראל אובחנו עם מחלה בשלב מוקדם, המשפר את סיכויי הריפוי. בשנות ה-90 ישראל הייתה במקום השלישי בעולם אחרי אוסטרליה וניו זילנד, במספר השנתי של החולים החדשים במלנומה ממארת של העור. הודות לפעילות נמרצת ועקבית של האגודה למלחמה בסרטן, חל שינוי דרמטי לטובה, וכיום ישראל ממוקמת במקום ה-27 מתוך 30 המדינות עם השיעורים הגבוהים ביותר בעולם.

**קופות החולים בגליל העליון
יקיימו ימי בדיקה מרוכזים,
שימו לב לפרסומים
ואל תחמיצו הזדמנות להיבדק.**

**ברוב רשתות הפארמה ובבתי המרקחת של הקופות
ייעתנו הנחות על מוצרי הגנה לעור,
מומלץ לרכוש כך שיספיק לכל הקיץ**

נעים להכיר / מיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא

להכיר את כל חברי הקהילה,

והשבוע – **ציפורה סמברג**

גרה בשכונת עשור

איך הגעתי לקיבוץ

נולדתי בווארשה ועליתי לארץ בגיל שלוש וחצי,

גרנו בתל אביב ואחר כך עברנו לבת ים. בגיל 16

הצטרפתי לפלמ"ח. אחרי מלחמת השחרור

פגשתי את שאול, שהגיע לארץ מאנגליה למח"ל (מתנדבי חוץ לארץ) כדי להשתתף בקרבות של מלחמת השחרור. זו היתה אהבה ממבט ראשון. אחרי שהתחתנו, גרנו במושב כפר דניאל, ליד לוד ושם נולד בנו הבכור, דני. לא רצינו להישאר שם ואז שמענו מחברה שהמליצה לנו לבוא לשאר ישוב, ואמרה שבעלה יסדר לנו עבודה ומגורים באותו מקום. כשהגענו, קיבלנו מהסוכנות בית של חדר וחצי, עם ברז בחוץ ושירותים בחוץ. עבדתי בהנהלת חשבונות ושאול עבד בחוות הניסיונות של המועצה האזורית. אחרי תקופה מסויימת שם, דרשו מאיתנו שנהיה חברים, ולא רצינו. אז עברנו לקרית שמונה – נסעתי לתל אביב להתאחדות עולי בריטניה וביקשתי מהמנהל שיסדר לנו אישור לדיור. כך קיבלנו צריף, גם הוא עם ברז בחוץ ובית שימוש בחוץ. יותר מאוחר עברנו לבית באותו מקום ושם נולדה בתנו תמרה.

לשאול היה קשה עם המנטליות הישראלית כי הייתה לו מנטליות של אנגלי. היו מקרים רבים של חדירה לפרטיות שהוא ממש זעם עליהם. בסופו של דבר אמרתי, אני אחפש מקום שיש בו אנגלים. במקרה, הכרתי חבר בשם ג'ו ריפקינד, שעבד במועצה האזורית, שאלתי אותו על הקיבוץ, ואמרתי לו שאנחנו רוצים לעבור לכאן. אחרי שעברנו את הפרוצדורות, הגענו לקיבוץ. מרגלית נולדה כאן.

מה אני עושה בחיים

מאז שהגעתי לקיבוץ הייתי תמחירנית במפעל, בערך 43 שנים, ומאוד נהניתי מהעבודה שלי. מאז שסיימתי את העבודה במפעל, אני בפנסיה.

אני מאוד אוהבת מוזיקה קלאסית, לראות טלוויזיה בערבים, ואת המשפחה שלי.

קרובי משפחה בקיבוץ

אין לי קרובי משפחה בקיבוץ, בעלי **שאול** נפטר לפני שבע שנים.
ילדיי –

דני גר באשקלון, **תמרה** בבני יהודה בגולן, **ומרגלית** בנהלל.

כמה מילים על הקיבוץ

בשנים הראשונות היה לי קשה מאוד כי החברים לא קיבלו אותי – לא הייתי מאנגליה. דיברתי אנגלית טוב מאוד, מדברת כותבת וקוראת, אבל ראו אותי כזרה. אבל זה היה רק בשנים הראשונות, והיום אני מאוד אוהבת את הקיבוץ. אני אוהבת את העזרה ההדדית, את ההתעניינות של החברים, שהיא לא מתוך רכילות אלא מתוך רצון כנה לעזור במידת הצורך.

משהו שאני רוצה לספר

כשגרנו בשאר ישוב, קניתי כמה אווזים ותרנגולות. היה לנו ברז בחוץ, ולפעמים פתחתי את הברז והייתה להם שלולית שהם השתכשכו בה, מה שגרם לכך שהיו ממש מלוכלכים בבואם אז מדי פעם תפסתי אחד ורחצתי אותו, ואנשים צחקו ממני – ציפי שרוחצת את האווזים שלה!

כשעברנו לקרית שמונה, לקחנו את הברווזים, ושאול בנה להם מחסה מגרוטאות. ליד הבית שלנו זרם נחל צר מאוד, ברוחב של כארבעים סמ. חשבתי: יופי, אני אשים את האווז, שישחה במים. הבעיה, שהנחל היה ממש סוחף כך שהאווז ברח לי ואני רדפתי אחריו. בסוף תפסתי אותו!

תודה רבה ציפורה, נעים להכיר!

ברוכה השבה מיכל. המערכת.

ימי הולדת 12-18.6

12.6 חנן ווטרמן

16.6 לני יודאיקין

14.6 אליה צוקר

אריאל אזולאי

15.6 רחלי פוקס

18.6 גבי אורן – בן 80

שוני ואלך

עדי וולפסון

יום הולדת של אדם הוא היום בשנה שבו התאריך זהה לתאריך הלידה של אותו אדם. ביום זה נמדד גילו בשנים שלמות.

יום זה נחשב בדרך כלל ליום שמח ונחוג על ידי האדם בחברת משפחתו וחבריו.

מועד ציון יום ההולדת הוא בהתאם ללוח השנה המשמש את החוגג. אך יחד עם זאת יש אנשים שלא יודעים את יום הולדתם המדויק, ויש כאלה שחודש הולדתם ואף שנת הולדתם אינם ידועים.

יש הבוחרים לעצמם תאריך נאה יותר או סמלי יותר לציון יום הולדתם.

הסופר שמואל יוסף עגנון הציג לפעמים את תאריך לידתו כתשעה באב, אף שנולד בי"ח באב, כנראה כדי ליצור סמליות סביב תאריך לידתו.

משולחן העורכת

סיפורו של תלמיד צעיר לאומנויות לחימה
שהיה תחת הדרכתו של מאסטר מפורסם.

יום אחד צפה המאסטר באימון בחצר.
הוא הבין שנוכחותם של התלמידים האחרים מפריעה
לניסיונותיו של הצעיר לשכלל את הטכניקה שלו.

המאסטר יכול היה לחוש בתסכול של הצעיר.
הוא ניגש אל הצעיר וטפח עליו על כתפו.
"מה הבעיה?" הוא שאל.

"אני לא יודע", אמר הצעיר בטון מתוח.
"לא משנה כמה אנסה, אני לא מסוגל לבצע את המהלכים כמו שצריך."

"לפני שתוכל לשלוט בטכניקה, עליך להבין מהי הרמוניה.
בוא איתי, אני אסביר", ענה המאסטר.

המורה והתלמיד עזבו את המקום והלכו
מרחק מה ביער עד שנתקלו בנחל.
המאסטר עמד בשקט על הגדה במשך כמה רגעים.
ואז הוא דיבר.

"תראה את הנחל", הוא אמר.
"יש סלעים בדרכו, האם זה גורם לנחל לתסכול?
הנחל פשוט זורם סביבם וממשיך הלאה!
היה כמו המים ותדע מהי הרמוניה".

הצעיר לקח את עצתו של המאסטר ללב.
עד מהרה, הוא בקושי הבחין בשאר התלמידים סביבו.
שום דבר לא יכול היה לעבור בדרכו
לביצוע המהלכים המושלמים ביותר.

